

Sygn. akt III KKN 447/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 11 stycznia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Tomasz Grzegorzczuk

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2001 r.

sprawy **K. R.**

skazanej z art. 94 uks z 1971 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w B.

z dnia 5 marca 1998 r., sygn. VIII Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 12 grudnia 1997 r., sygn. II Kws [...]

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną i obciąża skazaną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji podniesiono zarzut obrazy art. 94 uks z 1971 r. przez błędną jego wykładnię w wyniku przyjęcia, że nienależne odliczenie podatku VAT stanowi czyn opisany w tym przepisie, mimo że nie każdy błąd w wyliczeniu tego podatku rodzi konsekwencje, o jakich mowa w art. 27 art. 5 pkt 2 ustawy z 1993 r. o podatku od towarów i usług.

Analizując ten zarzut Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Autor kasacji ponawia go, jakby nie zauważył, że sąd odwoławczy analizował już ten problem podnoszony przez obronę w apelacji (k. 94-94o). Skarżący nie zauważa też, że ustawa z 1993 r. o VAT w art. 27 ust. 5 przewiduje tylko prawno-finansowe konsekwencje naruszenia z zakresu VAT, które – jak wskazała Izba Skarbowa w [...] z 12 maja 1997 r. (k. 10-12) – nie miały zastosowania do oskarżonej, gdyż nie doszło do naruszenia obowiązków ewidencyjnych; chodzi przy tym jedynie o kwestię tzw. dodatkowego zobowiązania podatkowego. Konsekwencje prawno-karne naruszeń z zakresu podatków, w tym i VAT regulowała w dacie czynu i w czasie orzekania uks z 1971 r. W art. 94 uks spenalizowano tzw. oszustwo podatkowe przez narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku m.in. w wyniku podania danych niezgodnie z rzeczywistością. Skazana dokonała w październiku 1996 r. odliczenia VAT od towaru nabytego w składzie celnym i jednocześnie zbytego za granicę bez wprowadzenia na polski obszar celny, a więc gdy przepisy o VAT w ogóle nie miały miejsca. Nie budzi zatem wątpliwości, że podała ona w postępowaniu w sprawach zobowiązań podatkowych dane nieprawdziwe odnośnie tego odliczenia, o który zaniżyła podatek. Fakt, iż później, po kontroli dokonała korekty w tej materii nie ma wpływu na byt czynu, o jakim mowa w art. 94 uks. W konsekwencji więc kasacji podnosi uchybienie, którego w procesie

w rzeczywistości nie było, i to w sytuacji, gdy kwestię tę wyjaśnił już sąd odwoławczy ustosunkowując się do podobnego zarzutu apelacji. Skarga kasacyjna musi być zatem uznana za oczywiście bezzasadną i dlatego orzeczono jak na wstępie.